

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Alene

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann07tom-shoot-idm140702590906448/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

En indre Magt betog min Sjæl
 Og gænned bort saa mangel føel
 Forvorpen Orm, som om min Hæl
 I ringet Kreds sig krøged.

Og saared Ormens Brod min Fod,
 Da fik ved Dig jeg Magt og Mod
 Til — først at gøre bitter Bod
 Og saa mit Saar at rense:
 Du hopped selv med glade Spring
 Frit som et lidet Føl omkring,
 Jeg gav min Ganger Bidslets Ring,
 Min Lidenskab sin Trense.

Vidunderbarn — det er Du ej;
 En Markblomst er Du ved en Vej,
 Hvor Tidens Dampvogn med Staahej
 Forbi som Lynet farer;
 Om Du skal spares eller ej,
 Det véd ej Du, saa lidt som jeg,
 Men o min Blomst, jeg elsker Dig,
 Saa længe Blomster varer!

Og har jeg ej dit lyse Smil,
 Fordi vor Tid med rastløs Il
 Og altfor negativ hvert Hvil
 Fra sine Sønner jager:
 Jeg vidner dog med Kindens Blus,
 At Hjertedybets stille Plus
 Fra Dig, min *sanctus spiritus*,
 Min Søn, i Arv jeg tager!

ALENE!

Dumt lyder Braget gennem Skovens Hvælv —
 Hvad er det? styrter Bjerget sammen!
 O Herre, messed Du for Altret selv
 Og sang en Menighed Dig Amen!
 En Menighed af Al-Naturens Andagtsstemmer?
 En Isnen risler over mine Lemmer,
 Mit Hjerte bøjer sig, mit Knæ mod Jorden slaar —
 Ve mig! en Storm igennem Skoven gaar.